

INFRĂȚIREA ROMÂNEASCĂ

Organ al „Ligii Apărării Naționale Creștine“
Apare la 1 și 15 a fiecărei luni

CUPRINSUL:

Președinția L. A. N. C.: Comunicat
I. C. Cătuneanu: Guvernați, domnilor.
N. Popa: În drum spre Muntele „Găina“.
N. Dimitriu-Fotin: Jidanii în războiu.
Șt. Peneș: Jidanul din comuna Răul Alb, ajutat
de jidoviți, prigonește pe învățătorul, bun
Român, G. Golumbeanu.
Dna Dr. E. Bratu: Funcționarii străini la noi.
I. Șindile: În legătură cu recenta excursiune fă-
cută de studenții români, în Italia.
Gh. Cârlan: Cine conduce Căile Ferate Române
în Cernăuți.
N. P. Mănăstirea Sfânta Ana.
Puneri la punct.
Mișcarea Cooperatistă; „Infrățirea Românească“
Apel; — *Cooperator*: Despre improprietărea
din anii 1919 și 1921 și legăturile ei cu coo-
perația agricolă. — *Un participant*: Cercul
cooperatist „Valea Târnavei“ din Diciosân-
martin. — *Observator*: Cercul cooperatist
din Hodac, jud. Mureș. — *O nouă bancă
cooperativă în București*.
Un român: Industria și comerțul românesc în Turda.
Grindeanu-Butăroiu: Propaganda evreo-maghiară
în Ardeal.
Nil: „Eine Tierquälerei“.
N. I. Janca: Vasile Gheorghe Pop.

Un număr 12 Lei

Abonamentul în interiorul țării 1 an 300 Lei, 6 luni 150 Lei
„ „ în străinătate . . 1 an 400 „ 6 „ 200 „

Redactor responsabil: Dr. Lazar Isaicu.

INFRĂȚIREA ROMÂNEASCĂ

Organ al „Ligii Apărării Naționale Creștine“

Președinția L. A. N. C.

Comunicat

Schimbarea repede la guvern a partidelor în ultimii ani — încheindu-se cu guvernarea catastrofală a partidului național-tărănesc, care și mai mult decât celelalte a înșelat toate așteptările — a compromis nu numai regimul acestora, ci sistemul de guvernare prin partide, el însuși, cum o dovedesc ultimile manifestații ale opiniei publice, sub presiunea unor suferinți obștești, care nu se mai pot tolera.

Această mișcare confirmă doctrina și acțiunea L. A. N. C. — care a declarat dela început că «Liga nu este partid, nu voește să fie partid, nu va fi nici odată partid» — și-i câștigă tot mai mult aderența marelui mulțimi, pentru realizarea programului ei, care singur prevede înlăturarea sistemului de guvernare a partidelor asociate cu Jidani: nedespărțiți de dânsele, și întovărășirii cărora anume se datoresc toate suferințele Românilor.

Față de această situație, L. A. N. C., are datoria să răspundă mișcării obștești, care îi înlesnește acțiunea, dar totodată i-o îngreue, făcând ca partidele și Jidani să o combată cu neînchipuită ură și vrășmășie, ca cea mai mare piedică a regimului lor parazitar, cum au făcut în alegerile dela 1927, și dela 1928, după ce și-au dat seama de primejdia ei, în alegerile dela 1926.

În momentul acesta, o nouă campanie publică începe, cu atât mai importantă cu cât ne apropie iarăși de un sfârșit de regim, și cu cât coincidează cu mișcarea tot mai afirmată, către un sfârșit de sistem.

In consecință:

Președinții de organizații și membrii L. A. N. C. trebuie să stăruie a-i intensifica acțiunea.

Propaganda individuală, dela om, la om — și răspândirea ziarelor și publicațiilor ei, — cari nu cer dela fiecare decât sacrificii minime și este cea mai efecăce, fiind și accesibilă tuturor, este cea dintâiu datoric.

«**Apărarea Națională**» dela Iași, în deosebi, ca organ central al L. A. N. C., se cere să fie răspândită pe cât mai mult, prin îngrijirea specială a Președinților de organizații.

Intruniri parțiale, locale, se vor ține în toate județele, pecăt mai curând.

Intruniri generale, u Președinților de organizații, cu delegați din toată țara, se vor convoca la timp, și în vederea cărora se cere să facă toate pregătirile, depe acum.

O «**Chemare către Români**», se va publica în primele zile ale lunii Septembrie, lămurind situația, ca să poată servi ca bază a propagandei comune în toată țara.

În vederea acestei acțiuni generale, Președinții de organizații, și toți membrii activi ai L. A. N. C. cari se interesează de îndrumarea ei, vor comunica părerile lor subsemnatului imediat.

Președintele Suprem al L. A. N. C.
A. C. CUZA

Guvernați, domnilor

O parte din lumea românească, prin presă și înche-gări de noi organizații, cere tot mai insistent guvern de concentrare sau dictatură.

Deocamdată, spre a se desăvârși experiența încercată, nu ne trebuie nici guvern de concentrare, nici dictatură.

Național-țărăniștii au venit la putere în virtutea unei popularități covârșitoare. Acesta e un fapt.

Al doilea fapt: încrederea Inaltei Regențe în actualul guvern.

Al treilea fapt: guvernul are sprijinul anumitei prese împănată cu Jidani și jidoviți, cari tot mai zăpăcesc grosul opiniei publice. Cum i-a obținut sprijinul, cu toții cunoaștem metoda: Miluind pe simbriașii condeifului cu mandate de deputați sau alte foloase.

Așadar, ministerul Maniu-Mihalache întrunește formal toate condițiile constituționale de a guverna: Are de partea sa masele populare, reprezentate în Parlament, are încrederea Inaltei Regențe, are încă în largă măsură și opinia publică. Se mai poate lăuda că a ieșit din alegeri mai libere, decât cele pătate de vițiuul inițial al furtului de urne ori a brutalității: Cum au păcătuit liberalii și averescanii.

Nu analizez nici activitatea legiuitoare, nici înrăurirea guvernării actuale asupra vieții economice. Cum au fost apreciate, se desprinde din scrisul gazetelor și

atitudinea partidelor de opoziție.

O singură idee combat cu hotărâre: Aceea ca guvernul Maniu-Mihalache să plece imediat, pe motivul că periclitează interesele superioare ale țării. Nu! Guvernul să stea la locu-i de conducere și răspundere, până ce prin felul cum ne cârmuiește își va fi consumat toată drojdia popularității.

Țara până atunci suferă. Este adevărat. Dar această suferință e un rău necesar. Numai prin suferință se va desmetici nația, și va înțelege greșala de a se fi încrezut în partidul condus de Maniu-Mihalache. Guvernul acestor ambițioși, căptușiți cu hipocrizie, trebuie să rămână la putere până în ziua când biata nație, înșelată și desperată de mizerie, va cere tot așa de stăruitor și imperios isgonirea lui cum cerea în Noemvrie 1928 fericea prin el.

Deocamdată, nici guvern de concentrare, nici dictatură; pentruca nepricepuții, lipsiți de simț românesc, dar căptușiți de hipocrizie, răsturnați înainte de a-și fi mă-

cinat popularitatea, să nu se poată plânge că nu au fost lăsați să lucreze.

Trebuie împiedecat, ca asemenea minciună să mai poată prinde rădăcini, ca atunci, când i-a dat afară din guvern ca pe niște netrebniți Regele Ferdinand, la începutul anului 1920.

Ar fi o greșală a li se da prilejul să pozeze în victime. Guvernați, domnilor, până ce poporul, care va ales se va desmetici.

Ce va fi atunci? Se va vedea dacă nația, care a făcut experiența cu toate partidele de guvernământ, își va îndrepta din nou gândul și încrederea către vre-unul din vechile partide, care au amăgit-o cu minciuni, îngreindu-i tot mai mult traiul, pentru a-și căpătați partizanii; sau dacă, luminată prin experiența suferinții, va impune soluții care vor însemna moartea partidelor. Până atunci firmă cu «roata» să-și continue gheșeful.

E singurul mijloc de a se lichida «capitalul politic» al oamenilor de partid.

I. C. Cătuneanu.

In drum spre Muntele „Găina“

Anul acesta, la Târgul de pe Muntele Găina; la sărbătoarea de conservare națională a Moșilor, ne-am prezentat și noi, câțiva reprezentanți ai Ligii Apărării Naționale Creștine, din județele apropiate.

Folosindu-ne de ocaziune, atât în drum, cât și pe munte — spre a ne propovădui ideile ce ne preocupă în legătură cu pericolul ereiesc — am împărțit „Datorințele creștinești” și gazete de propagandă, arătând dezastrul politic și economic, la care partidele politice aliate toate cu Jidanii ce le fericesc, au reușit să împingă țara.

Am vizitat biserica din Sălciua de Sus, asistând la slujbă și felicitând pe oameni, de felul cum în-

țeleg să se poarte, și de dragostea ce-o dovedesc față de biserică și portul nostru strămoșesc și național.

În Câmpeni, oprindu-ne, între oamenii ce povesteau în drum, le-am împărțit și lor scrierile noastre de propagandă, între cele obișnuite și manifeste personale rămase dela alegerile din toamnă. Această, anume, spre a se convinge de adevărurile ce susțineam atunci, și cari, din nenorocire pentru neam și țară, azi, abia după 8 luni de cea mai dorită guvernare, toate, și cu vârf s'au adevărit.

După aceasta am adresat câteva cuvinte celor ce ne înconjurau, arătându-le pe scurt unde ne duce politica de partid: partide, a căror putere e bazată pe partizani.

Nemulțumești pe partizanii tăcom, te lasă, și trece la altul. Fără ei, și fără voturile lor ai gătat cu conducerea. Ionel Brătianu avea de cel mai puternic partizan al său pe Constantinescu-Porcu, după cum D-l Iuliu Maniu are de cel mai puternic partizan al său pe trădătorul Stere. Și după cum cei ce guștau pe lângă Constantinescu erau mai mulți, tot astfel cei ce conspiră azi cu Stere sunt cu siguranță mai mulți decât cei buni.

Numai așa se poate explica, cum de bărbați de talia unui Ionel Brătianu și nemuritorul rege Ferdinand au rămas datorii Moșilor cu făgădueli neîmplinite și cu pădurile Moșilor rămase în posesiunea Jidanilor.

Și numai așa se poate explica cum de Noul proiect administrativ codificat de un trădător a devenit lege, care subminează.

Românii se răsboiesc între ei pe partide. Și pentru a rămâne, sau pentru a ajunge la putere, cheamă în ajutor pe oricine, și în deosebi pe puternicul și cel mai mare dușman al Neamului și-al omenirii întregi, pe Jidan.

Cu astfel de partizani și prin partide, vedem unde am ajuns. Luptele între frați, lupte, ce zi de zi, de zece ani se întetesc, au ajuns acolo, unde, continuându-se însăși existența neamului și a țării sunt periclitare.

Liga Apărării Naționale Creștine, organizație ce exclude sistemul de partid întemeiat pe votul și numărul partizanilor, e singura organizație politică, chemată să soluționeze criza desperată, în care se sbate azi țara.

Totodată excluzând din sine pe Jidani, e singura organizație, care poate mântui această țară, oprând-o de boala, în care se sbate, chinuindu-se, din zi în zi, tot mai îngrozitor.

Jidanii nu clădesc ci, fără excepțiune, sunt dușmanii și ruinătorii tuturor statelor existente creștine. Ei nu-s cetățeni ai României Mari. Ei se exclud singuri dela aceasta și dela orice cetățenie din lume.

D-l A. C. Cuza, prin statutul său, dat Ligii Apărării Naționale Creștine, s'a dovedit a fi cel mai profund judecător al situației noastre politice. Liga nu este partid ea nu se bazează pe partizani și voturi. Ea își cunoaște bine pretinții și exclude în întregime pe dușmanii naturali ai țării.

Partidele au adus țara la pră-

păd. Românii buni s'au putut convinge de aceasta, e necesar deoi, cu o oră mai degrabă să-și înceteze activitatea precară, și să se înregistreze în L. A. N. C., singura organizație politică care vede răul întreg și are și sistemul prin care cu siguranță se poate ajunge la rezultat.

Nu știu cât voi fi spus oamenilor din aceste idei ale noastre, destul, că un domn, după un răstimp oarecare, ne spune în mod foarte autoritar: să plecăm, și să nu provocăm scandal.

La întrebările mele mi-a spus că e primar al comunei Câmpești. Numele însă mi-a refuzat să mi-l spună. Noi, fiind de bună credință, și ne fiindu-ne scopul de-a produce scandal, ne-am depărtat. Un

tăran ce-a fost de față s'a luat după noi și a finit să ne informeze — într'un mod foarte timid de altfel — că domnul cu autoritatea de primar, ce ne-a făcut să întreprinem vorbirile și convorbirile cu oamenii din Câmpești, se cheamă Mucea Ioan, de profesiune pantofar, și că acest pantofar n'a spus adevărul când s'a prezentat cu autoritatea de primar.

Neadevărul spus în public, ar putea s'o știe și D-l Mucea, că cînsle prea multă nu-i face. Și nu fără temei credem, că pe viitor publicul se va elibera de teroarea de partid a pantofarului, decât să fie lipsit de învățăturile noastre cari propovăduiesc unirea și pacea între frații de aceeaș lege și neam.

Nicolae Popa, — Cluj

Jidanii în războiu

Mai anii trecuți mi-a căzut în mână un volum intitulat: „Ostașii Evrei decorați în campania 1916—1919“, pe care din lipsa de timp nu l-am putut cerceta afunci.

Dar acum de curând, căzându-mi în mână „Revista Geniului“ Nr. 5—6, descopăr în articolul „Parcursul jurnalului de operații al unei companii de Pontonieri“, de Maior Vasiliu Ioan, un pasagiu care mi-a adus aminte și de sus-numitul volum, în care numele pur jidovești imprimare pe hârtie velină, au în dreptul lor numele decorațiilor ce le-au primit pentru fapte și isprăvi vitejești, pe care, anonimul autor al volumului nu vrea să ni le spună.

Mă întreb: pentru care fapte și isprăvi vitejești au fost decorați acești fii ai Satanei? Răspunsul nu-l pot găsi decât în pasagiul din articolul d. Maior Vasiliu, — pe care-l reproduc — și care a cunoscut în deaproape activitatea ostașilor-eroi, de neam iudaic, în cei trei ani de războiu:

„Lucrul pe poziție s'a continuat până la miezul nopții sub protecția a câteva patrulare.

În această noapte a dezertat la inamic un soldat evreu al cărui nume îmi scapă.

Când s'au organizat patrulare pentru protecția lucrului, acest soldat a venit la mine și m'a rugat să-l numesc și pe el într'una din patrulare, sub motiv, că râd soldații de el și-l fac fricos.

Am bănuț că sub această rugămintă se ascunde o intenție sus-

pectă și ca să nu-i jignesc amorul propriu, sau să-i las impresia unei urme de bănuială, am pretextat că am nevoie de un „băiat deștept“, să se ducă cu un ordin până la locul trecherilor.

Și-a executat această însărcinare, însă în timpul nopții a sters-o. Cu câteva zile înainte un soldat evreu dela o unitate de artilerie se aruncase sub roatele vagoanelor unui tren. Dacă sinuciderea ascunde lasitate, în orice împrejurare a vieții, în războiu echivalează cu cele mai josnice sentimente.

Departa de mine gândul de a răscoli și provoca resentimente; trebuie, totuși să mărturisesc, că din vreo 12 (doisprezece) soldați, evrei cât am avut în companie, după un an de războiu n'a rămas decât unul singur. Rând pe rând au trecut la inamic.

Iată pentru ce s'au împărțit atâtea decorații fiilor lui Iuda, vânzătorii și ucigașii lui Crist, vânzătorii de sânge românească, dușmanilor creștinismului...

Dar pentru a da o dovadă mai mult de felul cum au știut Jidanii să apere pământul căruia i-au jurat credință și care îi hrănește ca pe niște vipere ce sunt, îmi rezerv dreptul de a reproduce mai jos câteva rânduri din notele de războiu ale scriitorului francez Jean Femiore căpitan în armata care a operat în regiunea Marnei, vestit prin surprizele ce le pregătea armatelor care-i invadaseră Patria și pentru a cărei apărare a rămas cu un picior mai scurt decât celălalt.

„Liniște ca de mormânt în șanturi'le noastre și liniște și în cele germane. Doar dinspre Moutvain vin până la noi ecouri abia auzite, pocnituri de armă, tăcănituri de mitraliere. Ce-o fi pe acolo nu se poate ști deocamdată, căci Moutvain e cu totul ascuns vederii noastre de o pădurice de mărăcini înalți.

Se restabilește legătura între companii, care fusese întreruptă cu totul, căci din toți agenții mei de legătură n'a scăpat decât unul teafăr și care a apărut abia după încetarea atacului. Il cunosc demult pe acest agent: e un om roz și la față cu păr roșu, cărlionțat. E jidan de origine. Și nici eu nu i-am cerut mai mult căci neamul acesta de oameni nu-ți pot fi de nici un ajutor pe câmpul de luptă. Sunt inteligenți dar sunt mincinoși și cu suflet perfid; pentru 5 centime îți vând și luna din cer și ce e mai scârbos și mai josnic la ei e predestinația către dezertare la inamic și trădare. Cazuri de felul ăsta cunosc foarte multe. Și nu numai Jidanii-Francezi sunt cuprinși de această scârboasă boală, ci și cei depe aiurea.

Așa, cei din armata inamică dezertează la noi și ne aduc documente sigure de planul de atac și situația armatei germane. Ba, mai zilele trecute un camarad Român evadat dintr'un lagăr German și trecut pe teritoriul nostru, îmi spunea că situația lui de astăzi nu se datorește decât unui soldat evreu care odată trecut la inamic a pus compania din care făcea parte în situația de a fi cuprinsă de inamic după cum s'a și întâmplat.

Așa dar la ce-ași mai învinovăți pe acest ostaș de rea credință dacă a stat ascuns cine știe unde până la încetarea atacului?“

Și acum ați înțeles pentru ce s'au împărțit atâtea decorații fiilor lui Iuda? Acum ați înțeles pentru ce sunt azi așa de bine văzuți și de ce li s'au dat mai multe drepturi decât fiilor celor ce s'au jertfit pe câmpurile de luptă?

Și acum, un monument eroilor evrei, le mai trebuiește, care din mila Lui Dumnezeu și cu ajutorul guvernărilor noștri îl avem.

Români, luați seama!

Trădătorii nu trebuie uitati... Sângele celor vânduți de ei, cere răzbunare... Nu uitați, Români!...

N. Dimitriu-Fotin
jud. Râmnicul Sărat

Jidanul din Comuna Râul-Alb,

ajutat de jidoviți, prigonește pe învățătorul, bun Român, G. Golumbeanu

Comuna Râul-Alb, este o comună românească la poalele muntelui Retezatu din județul Hunedoara. Doar comerciantul jidan *Max Moritz* și Maghiarul *Pietsch Lajos* împetritează suflarea românească din acea comună. Învățătorul G. Golumbeanu, un tânăr plin de suflet românesc, ajutat încă de nouă colegi și colege de prin comunele din jur, au pus la cale ridicarea unui *Monument al Eroilor*, și strângerea osemintelor de prin munții Hațegului, într'un *Cimitir al Eroilor* în comuna Râul Alb.

Poporul, oropsitul de popor, a înțeles și a sprijinit dela început inițiativa învățătorului Golumbeanu, dar notarul comunal, primarul *Sigismund Stoichița* și preotul român *Dumitru Poșiar*, întrigați de Jidanul *Max Moritz* au fost potrivnicii acestei frumoase acțiuni românești. Perciunatul susnumit nu poate admite Cimitir și Mormânt al Eroilor în comuna Râul Alb, pentru că el face parte din neamul trădătorilor, al falsificatorilor, al spionilor și al jefuitoarelor neamului românesc. Chiar el personal *Max Moritz* a fost acuzat de ziarul „*Avântul*” din Petroșani, că a fabricat rachiul din borhot amestecat cu șobolani și cu găinaț — lucru dovedit în fața justiției din Deva.

Cu alte cuvinte, învățătorul Golumbeanu cu poporul din Râul-Alb, ajutat de colegi și colege, adună fonduri, face propagandă culturală, inaugurează — după cum am raportat și noi — la 30 Iunie 1929, Cimitirul Eroilor, în cadrul unor serbări înălțătoare, cu asistență de mii de oameni, — cât timp iuda de negustor, ajutat de uneltele numite, urzesc fel și fel de piedeci și de șicane, în calea acestui luminător al poporului.

Iată două din aceste păcătoase uneltiri: Comitetul parochial aprobă un anumit loc, din proprietatea Bisericii pentru Cimitirul Eroilor. P. S. S. Episcopul *Dr. Nicolescu* al Lugojului aprobă la Buzias hotărârea Comitetului parochial din Râul-Alb, și îndrumă pe delegatul *Buzea* la Consistorul din Lugoj, pentru înregistrarea actului și împlinirea formalităților administrative. În Lugoj învățătorul *Buzea* e primit rău de canonicul *Munteanu* — protector al preotului *Po-*

șiar —, și se oprește hârtia cu aprobarea Episcopului, și este scos pe ușă, din Consistor.

A doua uneltire, desigur a Jidanului *Max Moritz*, descoperit de popor și de învățător în fața justiției, pentru faptele sale ticăloase :

În ziua de 19 Iulie 1929 prefectul julețului D-1 *Dr. Ștefan Rozvany*, însoțit de revizorul școlar, a făcut o anchetă inspirată învățătorului *Golumbeanu*; iar ca informatori s'au prezentat: *Max Moritz* — perciunatul de negustor —, *Pietsch Lajos*, Maghiarul din Râul Alb, *Koky Bela* din comuna Râul Bărbat, notarul, primarul și preotul din Râul Alb. — Dintre săteni, nimeni !

Știrea acestei anchete inopinate, a revoltat pe locuitorii comunei, care lăsându-și lucru câmpului, au grăbit la locul de cercetare și au cerut prefectului să fie și ei ascultați — nu numai potrivnicii învățătorului.

Rezultatul anchetei nu-l cunoaștem, dar știm că a fost pusă la cale pentru ca învățătorul *G. Golumbeanu* să fie mutat de comuna Râul Alb.

Din cele văzute, și știute de noi, plus cazul din comuna Râul-Alb, constatăm cu durere, că oamenii cu dragoste pentru popor, oamenii care-și iubesc Tara, Biserica, Tronul și Neamul, — cum e și pilda

învățătorului *Golumbeanu*, sunt persecutați de vrăjmașii noștri, Jidanii, cu ajutorul Românilor jidoviți, corupți, pervertiți și inconștienți.

Oprăți-vă o clipă, slugi plecate și orbite ale neamului lui Iuda. Oprăți-vă !

Aruncați-vă ochii peste Nistru și vă convingeți singuri, ce a fost în stare să facă fiii lui *Izrael*, ajutați de Rușii inconștienți, din marea, din bogata și din puternica Rusie.

Aduceți-vă aminte că acest popor blestemat, voeste să-și lătească stăpânirea peste tot pământul, deci și peste țara noastră.

Și văzând acestea, treziți-vă, până nu este târziu. Desprindeți-vă din pânjeniișul jidovesc ce s'a țesut în jurul trupului și sufletului vostru, și reveniți la conștiința de Neam, la iubirea de Biserică, și la cinstirea a tot ce se face bine de către Român.

Căci bine putem aștepta numai dela Români. Iar tot ce este străin în țara noastră — cu foarte rari excepții — ne este dușman de moarte. Dușman pe față sau ascuns, dar ne este dușman.

Revenind la cazul învățătorului *Golumbeanu* din Râul Alb, încheiem cu cuvintele :

Jidanul *Max Moritz* să ne răsească cât mai grabnic, iar toți Românii, din acea comună cărturari și popor să trăiască în iubire și bună înțelegere, pentru fericirea lor și a Tării.

ST. PENES

— Hunedoara —

Funcționari străini la noi

Un fapt de o extremă gravitate, care impune organelor competente o imediată și categorică soluționare, este creșterea uimătoare a numărului funcționarilor străini în țara noastră.

În vîncinîu în toate țările funcționarii sunt naționali numai la noi sunt străini.

În Transilvania numărul funcționarilor străini este foarte mare și mai ales în ultimul timp de când guvernul le dă privilegii a crescut și mai mult : astăzi Românii nu mai pot obține funcții decât dacă azi fac politică militantă, ori sunt protejați de corifeii zilei. Străinii însă ocun toate posturile și cele care se înființează și cele care devin vacante.

În Cluj, la C. F. R., la bănci, în

toate felurile de industrii, în ramura transporturilor, la soc. comerciale, poștă, la telegraf, telefon, la primărie, prefectură, 90% sunt funcționari străini, Jidani și Unguri.

Să concretizez, cu un exemplu ?

Poftiți și mergeți și cercetați oriunde și veți vedea adevărul dureros, al celor spuse.

Să dăm totuși câteva cazuri, drept revollătoare.

La Casieria Administrației Financiare, la înregistrarea chitanțelor de plată e de mulți ani o funcționară română, care cu multă luptă și-a putut menține postul până în prezent. De vre-o săptămână acea funcționară românească, nu știu prin ce împrejurare, nu mai este la post, însă locul acela

e ocupat de două funcționare străine, ce nu știu românește și nici nu știu să lucreze; dar sunt străine și sunt protejate, pentru că 90% din funcționari sunt străini.

E recoltător când stai și observi ce se petrece.

Alt caz.

Absolvenții școlilor de meserii, orfani de războiu ieșiți cu certificate de absolvire, cu media 9.50, umblă dezolați în toate atelierile, prin toate orașele din Transilvania. Să-și găsească un loc, unde să poată plasa, cunoștințele căpătate în școală: ori pretutindeni sunt refuzați. Acești absolvenți români, ai căror părinți au murit pentru a le asigura o țară nu găsesc de lucru, căci străinii sunt răsfățați și protejați!

Auzi numai pretutindeni, că ță-

rării nu trebuie să înțeasă cartele, să nu încurce orașele și pe orașeni, să stea la coarnele plugului. Aceasta însă duce la înstrăinarea orașelor cari sunt pulsul tuturor mișcărilor, deci a vieții neamului.

Statul român are datorită sfântă de a se îngriji întâiu de nația română, de fiii ei, dela care cere o sumedenie de sacrificii, până și acela ultim al sângelui, iar dacă nu o face intervenind la nevoie cu toată energia pe care i-o impune forța imperioasă a lucrurilor, este clar că riscă de a pierde din însuși propriu-i prestigiu.

O eliminare a funcționarilor străini dela toate întreprinderile ar crea mii de locuri vacante, ce trebuie să fie ocupate numai de Români.

Dr. ELENA BRATU

— Cluj —

Jidovii nu ne dau pace.

In legătură cu recenta excursiune făcută de studenții români, în Italia

Încă din zilele geroase ale acestui an, când gânduri multe răscolesc mințile celor neobosiți, un grup de studenți dela toate facultățile din București, pătrunși de un spirit de gintă latină mai aprins, sub auspiciile câtorva distinși și inimoși profesori, înțelegători ai înstrăinării ce s'a accentuat din ce în ce între neamurile latine, din cauza nepriceperii și orbiei politicianilor, au pus bazele unei societăți, cu numele de *Societatea academică creștină „Amicii Italiei”*, cu scopul de a ne apropia și întări legăturile cu Italia, de cultura căreia vitregia vremurilor ne-a îndepărtat și lăsat în urmă, și de care dușmanii noștri, Ungurii, tind astăzi să ne înstrăineze și să ne fure simpatiile printr'o propagandă dibace și ostilă.

Pe lângă multe alte fapte ce tindeau spre scopul propus, societatea noastră prin perseverența și vrednicia conducătorilor ei, a întreprins în vara aceasta o mare excursiune în Italia, unde Italianii prin primiri entuziaste și colegiale, și prin recepțiuni oficiale, cari au culminat cu cea dela ducele Mussolini, ne-au dovedit încă odată mai mult, că origina și simțimentele latine, sunt mai presus de tandrețea artificială isvorâtă din interesele politice internaționale de oportunism.

Dar ceea ce urmăresc să scot, la vederea publicului înțelegător, este

un fapt de o importanță deosebită; este felul șiret, în care șarlatania jidovească a căutat să ne discrediteze.

Jidovii nu ne dau pace.

Intr'adevăr, la Torino, consulul român, Conte Rossi, proprietarul imenselor fabrici de șampanie, „Martini și Rossi”, ne-a primit cu o dragoste și curtoasie de nebănuț. La copiosul banchet ce ne-a oferit, s'au strecurat, atașându-se de noi, doi presupuși studenți Români la Torino, cari prin purtarea

lor destrăbălată și impertinentă, ne-au făcut să înțelegem numai decât că nu sunt altceva decât Jidani.

Auzisem noi povestea cu lupta dintre cele două societăți de studenți Români la Torino, „Aurel Vlaicu” a creștinilor și „Carmen Sylva” a Jidanilor, și credem că nu vor mai avea îndrăzneala să ne întâmpine și încă obrăznicia să ne însoțească, pe furis, până la Conte Rossi.

Ne-am înșelat.

Și aici, iubite cititor, cei doi Jidovi, nedescoperiți, s'au dat tot felul de destrăbălări și manevre diavolești, cântând murdar și îndemnându-ne „să bem până vom cădea sub mese, că așa e tradiția”, urmărind prin aceasta să ne corupă dela conduita noastră serioasă și demnă și să ne batjocorească.

Dar cuminența și cumpătarea noastră i-a pus pe gânduri. Iar invitația, de a ne părăsi, fiindcă de astădată îi descoperisem, i-a usturat cam adânc.

Iată deci, Români de viță veche, cine sunt acei, ce venind cu diplome false din străinătate, cer aici drepturi și privilegii.

Iar celor ce în viitor, mergeți în străinătate, îmi permit un sfat, fiți atenți de cei ce s'atașează nepoștiți, întrebați-i dela început ce sunt, legitimați-i, căci dușmanul pândeste.

Luați aminte, excursioniști.

LUCA SINDILE

student, Membru fondator și activ al Soc. acad. creșt. „Amicii Italiei”, București

Cine conduce Căile Ferate Române în Cernăuți

In toate provinciile românești alipite, cași în Moldova, aproape toți inginerii Căilor Ferate Române sunt Jidani.

Iată numele inginerilor dela inspectia L. (întreținere), la C. F. R., în Cernăuți, cari sunt toți Jidani, afară de un Român.

1. Inger Herman Adestein, inspector șef.

2. Inger Deutsch, subșef.

3. Inger Goldenberg, șef de secție.

4. Inger Horstein, șef de secție.

5. Inger Engler, șef de secție.

6. Inger Roland.

7. Inger Mironciuc (singurul Român, fără să aibă măcar conducerea unei secții).

Toți ceilalți funcționari dela întreținere sunt minoritari și nu se aude nici într'un birou decât jargonul (limba germană străcată de Jidani).

De limba românească, nici vorbă.

Așa așată, domnilor politicieni din partide, Liga contra Jidanilor. Vă puteți strânge mâna, d-lor șefi de partide, cari v-ați perindat până acuma la cârma țării; țineți discursuri la serbările naționale, banchete și în parlament, că România înfloreste sub D-voastră!

D-lor intelectuali români! Inscriveți-vă cu duiumul în partidele jidovite, sporiiți numărul lor, pentru câteva jumări, ca politicianii sprijiniți pe voi să umple birouri-

le cu străinii, hulifi în fața poporului Liga, sămănași neîncrederea în Ligă, că merge bine. Neamul lui Izrael vă va binecuvânta. Vedeți, d-lor intelectuali români, din

partide, că chiar dacă ar fi să pierdeți jumările, Liga A. N. C. va trebui să ia frânele țării.

GEORGE CÂRLAN
fost deputat — Suceava

Mănăstirea Sfânta Ana.

Anul curent, pe ziua Sfintei Mării, am avut norocirea de-a mă afla la al 2-lea peregrinaj, de întărire în credința creștinească din Nordul Transilvaniei. Mănăstirea Sfânta Ana, este înființată abia de 4 ani, în pitorescul ținut și pe vârful de munte în urma neobositei stăruințe a cucernicului *Părinte Protopop Gherman* din *Rohia Lăpușului*, jud. Someș. Lume multă se adună aici la Hramul Mănăstirii, până și din cele mai îndepărtate sate ale Maramurășului oropsit.

A venit și la timp, și la loc potrivit înființarea acestei mănăstiri aici, din toate punctele de vedere. Lumea-i sătulă de aventurile onora și de nedreptățile altora. După o viață șgomotoasă și materialistă, așa după cum după războiu, cu toții și în toate părțile o observăm, societatea e setoasă de liniște, e setoasă de pace, și de dreptate. Unde să și-o găsească, dacă nu în credință și în căutarea și adâncirea așezămintelor bisericesti. În căutarea aceasta, se înțelege, că oamenii ușor pot fi ademeniți de străinii și dușmanii legii noastre creștinești, dacă biserica prin slujitorii ei, prin preoți, lasă de dorit, în ce privește mulțumirea credincioșilor în așteptările lor față de cele bisericesti.

Aici trebuie căutat motivul, pentru care a reușit Iuda, prin semănătorii săi de neghină, să desbina pe credincioși în atâtea bise-

rici și biserițe, câte altare și secțe religioase numărăm.

Mănăstirea Sfânta Ana este o înfăptuire pozitivă de adevăr creștinesc, unde multe lucruri bune se pot pune la cale, și unde multe supărări omenești își pot găsi deslegarea aducătoare de pace și de mântuire sufletească.

Mănăstirea se ridică sus spre cer, orizontul ei este mai larg, dorim ca și viața călugărilor ce se sălășluiesc aici să fie la înălțime și să planeze peste minciunile și slăbiciunile omenești. Pacea să se reverse peste oameni. Atunci, după cum la Nicula alcargă creștinii toți cei ce se închină lui Hristos, așa vor alerga și la Rohia toți frații de sânge și toți de aceeași lege; căci pavăza noastră de creștini, ci iubirea frățască a tot ce e de aproape, a tot ce e creștin, în o turmă și un păstor.

Adevărul este acesta, și adevărul trebuie spus. Noi propovăduim înfrățirea; înfrățirea duce spre unire, iar unirea spre întăvirea și sporirea noastră și a Neamului nostru în veci.

Slujbele cucernicilor părinți, în frunte cu *Prea Sfinția Sa Episcopul Armatei Dr. Ioan Stroia*, înălțate la altarul Domnului, la Mănăstirea Sfânta Ana, precum și predica Prea Sfinției Sale sunt sâmburi de adevăr, căruia cu întreaga noastră satisfacție și mulțumire sufletească ne închinăm.

N. P.
— Cluj —

Puneri la punct

Aflați oameni buni cine caută să vă îmbete cu apă rece: Dr. Lupu, care cutreieră Ardealul și vă cere voturile, a spus la București în întrunirea publică ținută la Dacia, sub guvernul Brătianu din 1922—26, că lui îi pare rău că nu s'a născut Jidan.

Nu poate vorbi de dictatură, urâtă și combătută de Jidani, D-l Grigore Filipescu care este mem-

bru în Consiliul de administrație la banca Jidanului Blank, alături de actualul ministru de Interne, D-l Vaida Voevod, și maestrul în loja jidovească francmasonă, cu sediul București, Str. Batiște.

Intrebări fără răspuns

Intrebăm pe D-nul Vaida, ministru ad-interim la Externe, ce rost a avut conversația sa avută la Minister cu Panait Istrate, delegatul Sovietelor, acum după catastrofa

de la Lupeni? Ori vrea să ne apropie de Moscova în mod clandestin, așa cum D-l Președinte al Consiliului D-l Maniu, a voit să ne apropie de Germania, mai mult de cât era permis prin legăturile oficiale ale României, când s'a întâlnit în mod ascuns cu generalul von Seckt la Cluj în primăvara acestui an? Așa credeți, D-lor fruntași naționali, că se face politica externă a României întregite cu von Seckt, cu Panait Istrate și Stere, amândoi aceștia oameni ai Moscovei?

*

Intrebăm pe D-nul Tony Iliescu, fruntaș liberal și fost vicepreședinte al Senatului, dacă este adevărat șvonul pus în circulație din cercurile deputaților național-tărăniști, că Dsa a intervenit pentru scutire de expropriere a moșiei abației din Molk, pe care astăzi au încercat 540 de Moți să o ocupe, spunând că mai bine vor să moară de glonț românesc de cât de foame?

Așteptăm răspunsul fruntașului liberal D-l Tony Iliescu.

Ziarul „Viitorul“ care ne primește revista „pentru schimb“ este rugat a-i comunica întrebarea.

Infrățirea Românească.

Datorințele creștinești

Sub titlul acesta, valorosul nostru prieten, d. *Nicolae Popa*, profesor din Cluj, scriitor distins și luptător al L. A. N. C., a publicat o foarte interesantă broșură de propagandă pentru popor, începând cu o „chemare la înfrățire“, și lămurind, pe înțelesul tuturor, acțiunea distrugătoare a jidăniei, prin toate mijloacele, precum este dezbinarea bisericești, politica, rătăcirea sectelor, cartelurile, socialismul, gazetăria. D. Profesor Nicolae Popa, arată în ce fel numai L. A. N. C. ne poate mântui de primejdie. Recomandăm cu căldură această scriere al cărei preț este minim, de numai 2 lei, și se găsește la administrația organului L. A. N. C. „Infrățirea Românească“, Cluj, strada Bob Nr. 7“.

Cetiți și răspândiți revista

„Infrățirea Românească“

Mișcarea Cooperatistă

A P E L

La cererea mai multor oameni înțelegători ai rostului cooperatiei, în viața economică a unui stat — cum este România unde industria, comerțul și finanțele sunt în mâinile Jidanilor — conducerea revistei „Infrățirea Românească” a hotărât să rezerve, un loc oarecare, în fiecare număr, chestiunilor cooperatiste.

Și pentru a corespunde așteptărilor îndreptățite ale bunilor Români din tot cuprinsul țării, primim și publicăm articole, ce tratează subiecte de cooperatie și de bănci populare, dela orice înțelegător al luptei ce purtăm, pentru ca România să fie a Românilor.

În acest scop, adresăm din acest loc un călduros apel către toate

Cooperativele și către toate Băncile Populare din România Mare.

1. Să ne trimită articole pentru propaganda cooperatistă ținând cont să nu fie prea lungi.

2. Să considere drept glas al lor publicațiile noastre, în care să-și tipărească bilanțul, convocatoriile și toate comunicatele ce au de făcut membrilor;

3. Să aboneze Revista și gazeta „Infrățirea Românească”;

În felul acesta — sprijinind mișcarea cooperatistă — suntem convinși că facem cel mai real și cel mai prețios serviciu, țaranului român, care a fost și este încă sedus, înșelat și exploatat de neamul lui Iuda.

„Infrățirea Românească”

Despre improprietărea din anii 1919 și 1921 și legăturile ei cu cooperatia agricolă.

În urma expropriării și improprietării din 1919 și 1921, au trecut în stăpânirea și folosința țărănimii noastre aproape șase milioane hectare de pământ arabil, ceea ce înseamnă 89% din întreg pământul cultivabil al României Mari!...

Marea proprietate, este reprezentată cu aproape 11% din totalul pământului arabil al țării noastre!...

Prin urmare, micii cultivatori, cari reprezintă în țara noastră 83% din totalul populației, stăpânește astăzi 89% din întreg pământul cultivabil al țării!...

Știm că România, este eminamente o țară agricolă!...

Am cunoscut pe vremuri marea proprietate și felul cum aceasta își cultiva pământurile ei. Știm câte mașini agricole, din cele mai perfecționate erau folosite pe marile proprietăți, la arat, sămănat, grăpat, săpat, secerat, îmblătit etc.

Astăzi marea proprietate, aproape că nu mai există!...

Ne punem întrebarea, cum se lucrează acum pământurile primite în urma expropriării de către micii cultivatori?!...

Se lucrează el la fel, precum s'a lucrat când era marea proprietate?!... Tot cu aceleași mașini agricole?!... Au experiența agricolă micii cultivatori, la fel cu a foștilor mari proprietari?!... Dar mij-

loacele pământului?!...

Sunt întrebări după a căror răspuns pozitiv sau negativ, putem conchide, de exproprierea și improprietărea, așa cum s'au făcut, aduc pentru moment rezultate bune sau rele!...

Și dacă răspunsul va fi negativ, — adică exproprietărea și improprietărea, pentru moment au adus la o stagnare a producției noastre agricole — cari ar fi mijloacele de aplicat, mai practice și mai rapide, pentru a ridica producția noastră agricolă, la nivelul producției țărilor apusene și sub imperiul micii proprietăți?!...

...Răspunsul este că în urma expropriării și improprietării, producția noastră agricolă a stagnat!... Ceea ce denotă, că micii cultivatori sau că n'au mijloacele materiale pentru cultivatul pământului, primit dela Stat în urma expropriării din 1919 și 1921, sau că n'au experiența agricolă, care o aveau marii proprietari, de a-și cultiva pământul!...

...Spre a vă convinge, eșiți toamna sau primăvara pe ogor, și veți vedea care este cauza stagnării producției noastre agricole!...

Veți vedea, cum micul proprietar își sămăneă bucata lui de pământ cu semințe neselectate și veți mai vedea cu ce unelte agricole primitive își muncește el pământul!... Unde mai puneți, că

sunt nenumărate cazurile când micul proprietar nu-și cunoaște nici măcar calitatea pământului său — anume, ce ar putea să crească în el —, mai bine, sfeclă, porumb, grâu etc.

Ba, ce-i mai mult, micii cultivatori în unele locuri nici nu se mai trudesce să îngrășe pământul cu gunoaele dela vitele lor, ci mai bine le ard!...

Se mulțumesc numai în fiecare an, să sgărie pământul la suprafață, așa cum l-a lăsat D-zeu, fără să-l gunoiască, sămănând de cele mai multe ori semințe cari n'au să se mai desvolte pe ogorul lui, fiindcă compoziția pământului ce-l posedă este de așa natură, că nu poate permite creșterea semințelor aruncate în el.

Vara veți mai vedea lângă ogorul Românului — vorbesc de micii proprietari — alt ogor, ce are să vă impresioneze cu roadele lui.

Ex., veți vedea un grâu mare, frumos, plivit, cu spicele pline și fără tăciune, sau un păpușoiu de peste 2 m. înălțime, cu trei și patru ciucălăi, pe el, sămănat la intervale egale, și prin el sămănat varză de iarnă și câte un fir de cănepă, pe ici pe colo...

Veți întreba cărei persoane îi aparține acest ogor?!... Și vi se va răspunde că ogorul cu grâul sau porumbul frumos, de lângă ogorul cu grâu pipernicit, tăciunos și buruienos, aparține unui colonist venit din Germania sau Ungaria, ce-l ține în arândă dela acelaș Român, care are grâul pipernicit — pământul primit de Român în urma expropriării din anii 1919 și 1921.

...Românul n'are experiență agricolă veți zice!... Aveți dreptate!... El nu știe să-și lucreze pământul!... De perfect acord!... ...Dar duceți-Vă primăvara sau toamna, când se seamănă și veți vedea că Neamțul sau Ungurul, după ce și-a împrăștiat movilele de gunoiu du-se de el pe ogor, imediat își ară ogorul adânc, îngropând gunoiul putrezit și proaspăt, adus din moviță, sub brazdă.

Veți mai vedea că sămânța de grâu, nu este aruncată de el pe ogor cu mâna, ci cu o mașină. Veți mai vedea că sămânța este bine aleasă și muiată, înainte de a fi sămănată, într'o soluție chimică pentru ca să fie ferită de tăciune...

Românul cu un biet plugușor, îl veți vedea sgăriindu-și pământul la suprafață, apoi aruncând,

la întâmplare, cu mâna, sămânța de grâu neselectată, pe un ogor care n'a mai fost îngrașat din timpul ferigilor urașe...

...„Cum o da D-zeu“!... Așa glăsuete bietul Român, cu fața suptă de năcazuri, mâncând o bucată de mămăligă rece și cu ceapă, lângă boulenii lui ce-și rumegă a le-ne fânul mâncat în zori...

Ceva mai la vale veți vedea triști și posomorâți, o droaie de copii, desculți și cu haine rupte, sunt copiii bietului Român pe care D-zeu cel bun l-a înzestrat pe lângă sărăcie și cu o gloată mare!...

Ar lucra și Românul ogorul lui, tot așa cum și-l lucrează și Neamțul sau Sasul, — căci doar' a învățat și el dela ei cum se cultivă pământul — dar n'are bani cu ce să-și cumpere unelte agricole!... Și-apoi când e Românul sărac lipit pământului și mintea îl părăsește!... Ce să înceapă?!... Copiii cer de mâncare, haine, iar pe unii trebuie să-i poarte și în școli.

Agronomul din sat, n'are grija Românului, să-l învețe cum trebuie să cultive mai rațional pământul primit în urma exproprierii căci este învăluit cu administrarea rezervei de Stat, care, după cum știți numai folos Statului nu aduce!...

• Și rezervele sunt cam mari și aducătoare de foleose multe!... Cel mai mare păcat, pe care l-a comis exproprierii este înființarea rezervelor de Stat, ce îmbogățește o clasă de oameni, în detrimentul colectivității!... *Se impune o imediată desființare a rezervelor de stat, făcându-se o completare a improprietărilor, împărțindu-se aceste rezerve de Stat, țăranilor cari au fost omiși din tablourile de improprietărire deși aveau dreptul să fie improprietăriți!...*

Sau completându-li-se lotul, până la acel prevăzut de legea agrară, acolo unde sătenii au fost improprietăriți cu mai puțin pământ. — În felul acesta s'ar remedia răul comis prin înființarea rezervelor de stat!...

Unde mai puneți că în asemenea referințe, critice pentru țăranul sărăcit, vine și demagogia partidelor politice — colac peste pupăză — și-i cântă țăranului verzi și uscate!...

Nu-l încălzește demagogia cu nimic pe țăranul năcăjit!...

Să se știe odată, că țăranului român îi trebuie bani, nu vorbe! Lui îi trebuie unelte agricole! Lui îi trebuie ca agronomul să nu fie

supra ocupat cu administrarea rezervelor de stat, ci acestea să-i completeze lotul primit, iar agronomul să vie să-i arate cum se selecționează semințele, cum se lucrează pământul etc.

Aceasta este chemarea agronomului!... Stând așa lucrurile, cât privește producția noastră agricolă a micilor producători, cum am descris-o mai sus, puteți vorbi de o recoltă bună în anul acesta și poate și în cei următori D-lor parlamentari?!...

Vorbiți de o recoltă bună, care v'a scăpa țara dela prăpastia ce ne așteaptă?!...

Dar despre ce recoltă bună este vorba, când în aceste împrejurări micii proprietari își muncesc ogoarele primite în urma exproprierii?!... S'a expropriat și improprietărit țăranimea cu pământ!... Bine!... *Dar de ce până astăzi se întârzie cu intabularea pe țărani a pământului primit în urma exproprierii?!...*

De ce, ar fi siliți din cauza acestui fapt, țăranii improprietăriți să plătească arândă la stat, sume atât de mari, încât numai în doi ani cu plata arândii bietul țăran și-ar putea plăti prețul lotului dat lui de stat?!...

În aceste timpuri critice, este o singură porțiță de eșire, pe care altcineva, iar nu demagogia, o va deschide țăranului!...

Este cooperativa agricolă poarta

de scăpare! Sunt cooperativele de credit și cooperativele, agricole — pentru procurarea de unelte, mașini și propagandă tehnică — ultima scăpare a țăranului! Numai acestea i-ar putea spori producțiunea agricolă țăranului improprietărit. Deci, cooperativele de credit și cooperativele agricole constituind baza economiei noastre naționale, trebuie să ne punem toate forțele să sprijinim dezvoltarea acestora...

Să nu se uite că numai prin mărirea producției agricole, care de prezent privește numai pe micii producători, în urma exproprierii mării proprietăți, — se poate salva țara dela o ruină financiară iminentă în urma deficitelor bugetare de aproape 17 miliarde lei pe care le avem.

Sprijiniți deci cu toate forțele, priceperea și sufletul vostru, înființarea cooperativele de credit și a celor agricole, sprijiniți tot așa și pe cele înființate, căci mai presus de toate stă salvarea țării de datoriile pe cari le are și pe care numai așa o puteți salva, dacă cu ajutorul cooperativele de credit și agricole vă măriți producțiunea pământului ce a-ți căpătat în urma exproprierii.

Iată deci în ce constă legătura între improprietărire din 1919 și 1921 și cooperația agricolă, precum și scopul acestei din urmă.

Cooperator, — jud. Turda

Cercul cooperatist «Valea Târnavei» din Diciosânmărtin

După cum s'a anunțat la timp, din inițiativa Domnului Subinspector Ilie S. Codreanu și cu concursul Federalei „Zorile“ și școlii de comptabilitate și educației cooperatistă din Luduș, s'a organizat o serie de cercuri cooperatiste pentru îndrumarea tehnică și consolidarea unităților cooperative.

Astăzi 15 August 1929 a avut loc, pe lângă banca populară „Târnavăana“, în sala prefecturii Târnavă-Mică, primul cerc cooperatist în acest județ și, din cele 103 unități cooperative, au fost invitate 59, restul urmând să se întrunească pe lângă cooperativa de consum „Ajutorul“, din Blaj la 1 Septembrie a. c.

Din partea Oficiului Național al Cooperației Române, au participat Domnii Subinspectorii Ilie S. Codreanu și Gheorghe I. Ciurescu, Federala „Zorile“ din Luduș fiind

reprezentată prin Domnul I. Moldrigan, iar Alianța Cooperativele din Cluj prin Domnul V. Mușnoiu. În afară de delegații unităților cooperative, au participat și diversii intelectuali, ce se interesează de această frumoasă mișcare.

Sub președinția Domnului T. Stoia, s'a intrat în bogata ordine de zi:

1. *Asupra „Importanței capitalului social și Depunerilor spre fructificare în consolidarea cooperației și aplicarea sistemului cel mai atrăgător“, pe lângă reprezentanții oficiali și ai federațiilor, a vorbit și preotul Medeșanu-Cornești, după care s'a hotărât să se intensifice propaganda, împrumuturile să fie în raport cu capitalul vărsat și conducătorii unităților să dea exemple personale pentru obținerea încrederii sătenilor și a-*

sigurarea bunelor rezultate.

2. „Măsurile pentru consolidarea portofoliului, păstrarea ca și manipularea lui, precum și fixarea în cadrele legale a vânzării mărfurilor pe credit“, a dat loc la ample discuții bine întretinute de reprezentanții oficiali, hotărându-se a se observa că pe lângă justa distribuție a împrumuturilor pe baze de garanții reale, portofoliul să întrunească toate elementele pentru a fi lichid și bancabil; vânzările mărfurilor pe credit să nu se facă decât într-o măsură cât mai redusă și pe termene scurte, numai cu prealabila aprobare a consiliilor de administrație, iar lichidarea lor să se scurgă în formele obișnuite prin Băncile Populare.

3. Pentru „Legăturile de operațiuni locale, regionale și din țară ce trebuie să existe între unitățile cooperatice de orice fel“, în urma diverselor explicații date de competenții reprezentanți, s'a hotărât ca atât la procurarea creditelor și articolelor de necesitate sătească, cât și la desfacerea produselor sătenilor, să se stabilească prin Federația „Zorile“ din Luduș, legături strânse între unitățile cooperatice din întreaga țară, pentru stărpirea intermediarilor și apărarea intereselor sătenilor.

4. „Organizarea desfacerii produselor sătenilor cu ajutorul vânzătorilor în comun prin unitățile cooperatice“, a fost un punct din ordinea de zi discutat cu mult interes din partea delegaților unităților, grație expunerii făcute de Domnul Subinspector Ilie S. Codreanu, care a făcut un mic istoric asupra aplicației și frumoaselor rezultate a vânzătorilor în comun din România Veche.

Cunoscându-se ireproșabila organizație a Federației „Zorile“ din Luduș, s'a hotărât ca prin ea să se înceapă de îndată organizarea vânzătorilor în comun cu orzul necesar armatei și apoi treptat și cu celalalte cereale.

5. „Importanța tinerii comptabilității legale și unică și organizarea comptabililor regionali“, a fost susținută cu deosebită competență de Domnul Subinspector Gh. I. Ciurescu, directorul școlii de comptabilitate și educație cooperatistă din Luduș, iar propunerea Domnului Subinspector Ilie S. Codreanu, pentru organizarea comptabililor regionali în timpul cel mai scurt, a fost primită cu mare bucurie de delegații unităților, care au mulțumit călduros Domnu-

lui I. Modrigan, neobositul director al federației „Zorile“ din Luduș, pentru promisiunea de contribuție a federației la salarizarea acestor comptabili regionali. S'a hotărât ca pe viitor numai comptabilii autorizați de organele oficiului Național al Cooperației Române vor putea încheia bilanțurile unităților cooperatice, spre a beneficia de viza oficială. — Viza oficială a bilanțurilor unităților cooperatice minoritare rămâne condiționată în viitor de organizarea sistemului de comptabilitate obișnuit la unitățile cooperatice românești și introducerea și a limbei române în comptabilitate și arhiva acestor unități, pentru a se ușura controlul Statului și centraliza diversele situații comptabile și statistice.

6. Despre „Modificarea statutelor impuse de actuala lege și constituirea Uniunii de Indrumare și control“, reprezentanții oficiali au dat explicațiile cuvenite, atrăgând în deosebi atenția delegaților unităților cooperatice minoritare asupra avantajului noului tip de statute legale, după care s'a hotărât ea Federația „Zorile“ să ia urgente măsuri pentru tipărirea imprimăturilor necesare modificării statutelor în timpul cel mai scurt. S'a delegat de asemenea domnul I. Modrigan, ca în înțelegere cu organele oficiale să ia măsuri pentru convocarea unităților la începutul lunii Septembrie a. c. spre a se înființa la Cluj o reuniune de indrumare și control pentru întreaga Regiune a IV-a formată din 11 județe.

7. Ca ultim punct s'a hotărât ca

sedințele cercului cooperatist nou înființat „Valea Târnavei“ să se întrunească cât mai des posibil, după ce se vor consulta organele oficiale și Federația „Zorile“ din Luduș.

În diverse cuvântări ocazionale, sedința s'a terminat la ora 3 jum. p. m., după care participanții au luat masa în comun. Printre toasăturile aduse marilor noștri cooperatori, nu s'a uitat a se aduce omagii și neobositului animator al Ardealului, Domnul Inspector General Gh. Constantinescu, cărui i s'a trimis o telegramă plină de o adevărată frățească dragoste de cooperatori.

Și, ca încheiere, adăogăm că am simțit o adâncă mulțumire sufletească cu ocazia acestui cerc cooperatist, cu o chemare atât de înaltă în tânăra noastră cooperatie din Ardeal.

Speranțele pentru un viitor mai frumos în ridicarea săteanului nostru, nu pot fi spulberate, când în fruntea actualei vieți cooperatiste din Ardeal stau cooperatori ca Domnii: Inspector General Gh. Constantinescu, cu un trecut atât de bogat în rezultate în județul Prahova, Subinspector Ilie S. Codreanu, atât de regretat în județul Cluj prin rodnică-i activitate de câțiva ani, Subinspector Gh. Ciurescu, dascălul sutelor de tineri comptabili ce întrețin viața celulară a Unităților cooperatice. Domnul I. Modrigan, neobositul organizator al apreciatei Federației „Zorile“, și atâția cooperatori de elită.

Un Participant

— Dicosânmartin —

O nouă bancă cooperativă în București

Un grup de Români-creștini în majoritate funcționari, comercianți, industriași și meseriași, animați de sentimente naționale, dornici de a se ajuta cu împrumuturi de bani în viața de toate zilele, secătuiți de camătă — destul de mare — a banului jidovesc, au luat frumoasa și laudabila inițiativă de a pune bazele unei bănci cooperatice, al cărei ca-

pital să fie creștin, iar împrumuturile să se facă numai lor.

Inaugurarea s'a făcut în ziua de Duminică 14 Iulie 1929, în București, str. Raion 180, sub denumirea de: Banca Populară „Ver-gu“. Urâm suszisei bănci viață lungă, prosperitate și luptă înverșunată împotriva capitalului jidovesc.

Cercul cooperatist din Hodac, județul Mureș

Seria cercurilor cooperatice pentru propaganda cooperatistă continuă.

În urma convocării a 36 unități cooperatice, la 18 August 1929, în pitoreasca comună Hodac din munții Gurghiului, cercul coopera-

tist de pe lângă banca populară „Lumina“.

Delegații cooperativilor și marele număr de săteni în frumoasele lor haine de sărbătoare, dădeau o deosebit de frumoasă înfățișare acestui sat românesc.

După ieșirea din ambele biserici românești, mulțimea s'a adunat la școala care devenise neîn-căpătoare, așa că expresia locală „se călca om pe om“, se aplica mai mult ca oricând.

Oficiul Național al Cooperăției Române, a fost reprezentat prin neobositul Inspector General Gh. Constantinescu și Subinspectorii Ilie S. Codreanu și Gh. I. Ciurescu, iar Federala „Zorile“ din Luduș-Turda prin vrednicul Domn I. Modrigan, regretându-se mult lipsa Domnului Secretar General Gromoslav Mladenatz, care a fost mult așteptat întrucât era în Ardeal.

După îndrumările pentru organizarea tehnică a cooperativelor, în care s'a insistat mult asupra consolidării portofoliului și organizarea comptabililor regionali, Domnul I. Modrigan a ținut o fru-

moasă conferință morală și de propagandă cooperatistă iar dl Inspector General Gh. Constantinescu a îndemnat sătenii la unire pentru a se ridica prin cooperăție, sfătuindu-i să se grupeze într'o cooperativă de muncă forestieră și să sprijine cooperăția, dând exemplul banca populară „Lumina“ din localitate, cu rezultate atât de frumoașe, grație și priceputei conduceri a inimosului învățător Gh. Uilăcan.

După plecarea reprezentanților și delegaților, înălțătoarea atmosferă de liniște și unire cooperatistă, a fost înveninată de deputatul guvernamental Ceușanu, care ar fi bine să renunțe de a mai profita de adunările cercurilor cooperatiste, pentru propagarea demagogiei.

Observator — jud. Mureș —

Industria și comerțul românesc în Turda

Între cele câteva centre industriale din Ardeal, se poate număra și orașul Turda, capitala județului atât de bine cunoscut în istoria neamului Românesc.

E necesar, ca din când în când să ne oprim și să aruncăm o privire retroactivă, să vedem ce progrese am realizat în acest timp în aceste două chestiuni, de-o mare importanță în viața unui stat, mai ales atunci, când acesta — e la începutul consolidării sale.

Acest oraș a dat — în trecutul nu prea îndepărtat — cel mai important contingent de industriași și comercianți, cari erau sprijiniți de stat, făcându-i tot atunci cei mai încarnați patrioți și șovinisti. E fapt cunoscut de cei ce au stat sau trecut pe aici, că până în anul 1918, cei ce cutezau să vorbească românește, de multe ori erau pălmuiți în plină stradă sub ochii autorităților, cari nu auzeau și nu vedeau nimic, când era vorba de un blăstămat de „Valah“, un cuvânt care se aude și astăzi destul de des.

Au fost foarte puțini industriași și comercianți, cari au avut cutezanta de a se afirma ca români. Prima firmă scrisă românește, a fost a Librăriei Poporale în anul 1914. Urmările acestei crime, a primei librării românești, le cunosc astăzi foarte puțini Români din Turda. Slova românească a fost batjocorită în modul cel mai rușinos, de cătră conștienții noștri. Cred, că ar fi o crimă dacă nu ași releva faptul, că la de-

vastarea acestei firme românești a participat și un Român, membru marcant al partidului dela conducerea țării.

După 11 ani de administrație românească, cu regret trebuie să constatăm, că industria și comerțul românesc din Turda și jur în loc să se întărească și să cucerească teren, pierde și pe cel ce l-au avut în trecut. Firmele românești — destul de reduse — dispar una după alta și locul lor e ocupat de streini veniți în țară de eri, alaltăeri, unde totul e permis streinilor și nimic Românilor.

Ochiul, adevăratului cunoscător al acestor două chestiuni, va observa imediat ce „viitor de aur“ ne așteaptă. Aceste două artere principale sunt în agonie și nu mai e mult, până când vor succomba, cu toată reclama ce o face azi marele chirurg și îndrumător al

acestei nefericite brezle, dl Virgil Madgearul, ministrul industriei și comerțului.

Atât intelectualii din localitate, cât și cei din vechiul Regat — cu puține excepții își fac cumpărăturile dela străini, trecând peste Români, cari au ajuns între ciocan și nicovală. Ai noștri nu-i sprijinesc iar streinii îi boicotează sprijinindu-și pe ai lor — lucru foarte firesc, pe care ai noștri nu vreau să-l înțeleagă. Cu drept cuvânt li-se pot spune: „Copiii nimănui“. Intelectualul Român de dragul unui vot — promis — e capabil de orice crimă națională jertfindu-și chiar pe fratele său.

Înainte de războiu, erau mai puțini români în Turda dar erau mai buni români pe acele timpuri, era o oarecare legătură mai intimă între aceste două clase și nu se ocăleau unii pe alții cum se face astăzi. Toți își vedeau de serviciile lor și nu se ocupau cu tot felul de negoațe și afaceri ca astăzi.

Cum sunt sprijiniți streinii, ne-o dovedește și faptele următoare:

La școala primară de stat din Vâlcele a fost numit, ca măestru lemnar un Ungur; camera de comerț din Cluj aranjează în fiecare an un curs de croiu pentru pantofari. Acest grup de pantofari a cerut dela Cameră, ca și în anul acesta să le deschidă acest curs, la care a fost denumit un strein desi erau și Români. De ce?

E ceasul al 12-lea. Cei chemați să ia aminte. Dacă nu sunt capabili să oprească valurile de scumpețe și sărăcie ce se revarsă tot mai mari peste noi, să plece! Să vină cei ce știu și cunosc ce trebuie făcut. Experiență s'a făcut îndeajuns pe spatele noastre. Răbdarea își are și ea margini.

Un Român

Correspondență din Urmeniș (jud. Cluj).

Propaganda evro-maghiară în Ardeal

În timp ce la Budapesta și în întreaga Ungaria se țin serbări și congrese revizioniste regimul actual a aflat potrivit să elibereze autorizații minoritarilor evro-maghiari constituiți sub formă de trupe teatrale ambulante, care sub scutul și cu binevoitorul concurs al autorităților românești, au început să cutreere Ardealul, de care n'a fost scutită nici câmpia Ardeleană, pur românească. Cazul din Com. Urmeniș jud. Cluj. În

ziua de 20 August a. c. una din aceste trupe „Sarkady“ din Arad, s'a abătut și peste comuna Urmeniș fiind însoțită (spre rușine) de plotonier-maj. d. N. Găină șeful secției de jandarmi Șarmaș, care a descins cu trupa în localul postului de jandarmi unde au început construirea scenei unde urma să se producă „artisti“ evro-maghiari. Grație unor intervenții făcute la timp și onoare locotenentului Dănulescu reg. 7 jand. Cluj,

localul postului de jand. a fost scutit de rușinea de a servi interesele evreo-maghiare, rămânând numai cuartir pentru trupă.

Cerșind alte loaluri disponibile, peste tot au fost refuzați. După multe stăruințe și prin intervenția unor persoane cu simțul național atrofiat, li-s'a pus la dispoziție localul părăsit proprietatea fostului domeniu Banffy. La reprezentarea din localul părăsit (grajdul) a ținut să participe și Notarul com. dl Aureliu Pinteșca ca autoritate, care fiind prieten intim al minoritarilor și de frică să nu piacă în disgrafia acestora s'a străduit să dea tot concursul pentru buna reușită a propagandei evreo-maghiare. Rușine!

Intreb guvernul: Sub era maghiară s'a permis vreodată ca românii să-și formeze trupe teatrale și astfel să facă propagandă ro-

mânească în fosta Ungarie?!

Cu astfel de mijloace înțelege guvernul să reacționeze contra celor ce se petrec în Ungaria?!

Intrebăm pe dl notar cerc. Aureliu Pinteșca: De câteori a participat de când este notar, la serbările și reprezentațiile culturale românești și de câte ori a sprijinit cu „autoritatea-i“ reușita acestor serbări?

De câteori a participat la serbările cercurilor și Centrelor culturale din cuprinsul notariatului?!

Ar fi de dorit ca guvernul să nu fie așa darnic cu autorizațiile iar autoritățile să nu fie așa serviabile cu minoritari, căci și fără autorizațiile și concursul lor se face destul șovinism evreo-maghiar în țara noastră.

Grindeanu, prof.

I. Butăroiu, învăț. Dir.

Correspondență din Cernăuți.

„Eine Tierquälerei“

Sub titlul de mai sus gazeta nemților din Cernăuți „Die deutsche Tagespost“, publică un anunț privitor la examenele de limba și literatura română, ce Ministerul instrucțiunii a dispus să se țină cu învățătorii și profesorii minoritari. Anunțul din gazeta cernăuțeană a fost însoțit de comentarii destul de malițioase, după cum ne arată și titlul de mai sus.

Nu ne-am fi ocupat de conținutul articolului din ziarul amintit dacă nu am ști că într'acel articol se oglindește întreaga mentalitate și concepție despre statul român nu numai a nemților din Bucovina ci a tuturor minorităților din România. Ori de câteori încearcă statul român să măsoare într'o formă sau alta capacitatea funcționarilor săi — și fiecare țară are acest drept de control al funcționarilor —, ori de câte ori se încearcă a-i face pe minoritari să înțeleagă că au încetat vechile stări de lucruri, întotdeauna se ridică unele ziare minoritare pentru apărarea unor privilegii ce-și au rădăcinile înfipte în inima vremurilor ce n'or să mai vină niciodată.

Ca un fel de „Tierquälerei“ — (chinuirea animalelor) — caracterizează ziarul cernăuțean examenele funcționarilor minoritari și uită cu intenție că asemenea examene s'au mai ținut cu o îndulgență excesivă, căci, — dacă

nu o fi cumva reavoință, numai astfel s'ar putea explica necunoașterea limbii românești din partea unor funcționari cari, chipurile, au trecut deja acest examen din limba română. Sunt învățători și profesori minoritari cari nu știu, cu tot examenul dat, nici atâta românește cât știu unii copii minoritari din clasele inferioare de liceu. Avem dovezi concrete că unii profesori minoritari neglijează limba și conversația română în așa măsură, încât pentru ca să nu-și „obosească“ prea mult limba cu întrebuintarea graiului românesc, nici nu-și dau silința ca să predeie cursurile lor în lecțiuni regulamentare și corecte, ci se mulțumesc numai cu cetirea lecțiilor cu elevii în clasă fără a da măcar și explicațiile necesare. Ei, acum să ne punem întrebarea, cu ce pregătire o să iasă elevii dintr'un asemenea liceu, unde profesorul de filosofie, șt. naturale, fizico-chimice, matematici, l. latină, l. franceză, etc. nu dau explicații suficiente sau le dau într'o limbă pășărească și ridicolă pe care nu o înțeleg nici elevii și cu siguranță nu ar înțelege-o nici profesorul dacă ar auzi-o dela altul. Așa se explică ușor de ce în provinciile alipite rezultatele examenelor de bacalaureat sunt atât de nefavorabile; asemenea profesori se găsesc aproape la toate liceele din noile ținuturi; — ei sunt o calamitate

pentru țară și o reală primejdie pentru elevii și viitorul României.

Noi, părinții elevilor, cerem ca Ministerul instrucțiunii să ne dea pentru educația și instrucția copiilor noștri, profesori integri, cari să nu ne stâlcească limba strămoșească, profesori capabili și cu cunoștințe solide. A sosit timpul, când se poate face selecționarea necesară. Inspecțiile sumare ce se fac din când în când profesorilor nu sunt suficiente; într'o jumătate de ceas cât asistă de regulă un inspector la lecția unui profesor, nu este suficient pentru a putea constata nepregătirea și incapacitatea celui inspectat. Inspecțiile să se facă mai adesea și la mai multe lecții consecutive ținute de acelaș profesor. De altfel ne permitem să mai semnalăm dlui Ministru al Instrucțiunii un anacronism dăunător ce dăinuiește în școlile din noile provincii. Unii învățători și profesori minoritari, cari nu știu și nu știu nici astăzi bine românește, optând, — la unire, pentru naționalitatea română, au fost dispensați — chipurile ca Români — de a trece examene din limba română. Acești „optanți“, — în cea mai mare parte — nu și-au dat silința de a-și aduna cunoștințele necesare despre limba și neamul românesc; fiind la adăpost față de examenele cerute, au putut continua nestingheriți cu sfidarea lor la adresa a tot ce este românesc, optarea lor pentru naționalitatea română neavând pentru ei decât o însemnătate tactică și speculativă. — În consecință se impune ca să fie examinați cu toată seriozitatea necesară atât profesorii minoritari neexaminați, cât și toți profesorii cari nu cunosc în deajuns limba română; deasemenea ar trebui supuși unui nou examen și toți profesorii cari, deși au trecut odată acest examen, nu au cultivat limba română și nu o vorbesc corect. În rezumat cerem aplicarea cu strictețe a art. 132 din legea învățământul secundar.

Ca măsuri salutare se impune desființarea liceelor și a gimnaziilor ai căror profesori sunt minoritari și nu cunosc limba română, întrucât la asemenea școli educația tineretului nu se face decât în spiritul vremurilor apuse; — numirea de noi profesori și învățători minoritari să nu se facă decât la școalele din vechiul Regat.

Stăruim asupra aplicării măsurilor susexpuse pentru faptul că: 1. unele ziare minoritare pledează

ză cu predilecție cauze nejuste ale unor anumiți cetățeni, contribuind astfel la subminarea autorității statului român; 2. Numeroși profesori și învățători minoritari, prin indiferența lor față de limba română servesc elevilor ca exemplu de răi cetățeni; 3. În sânul corpului didactic primar și secundar se află numeroși membri, — în cea mai mare parte minoritari

— lipsiți de cunoștințele și pregătirea ce trebuie să o aibă oricine e chemat să facă pregătirea generațiilor de astăzi și de mâine.

Să nu se uite că dascălul este cel mai puternic și mai hotărâtor factor de pregătire a neamului românesc. În mâinile Ministrului de instrucție se află soarta țării noastre de mâine.

Nil.

† Vasile Gheorghe Pop

În ziua de 28 Iulie crt. țăranul V. G. Pop din com. Tiha Bârgăului jud. Năsăud, și-a dat sufletul în mâinile Creatorului.

A fost unul din cei mai fruntași țărani din Bârgău, posedând o cultură vastă în raport cu clasa socială din care făcea parte.

După ce a cutreerat toată Europa Centrală în armata Austro-Ungară, s'a înscris printre cei dintâi în șirurile voluntarilor români din Italia. Intors acasă la vatra părintească, unde-l așteptau cu toții cu drag, intră în viața activă a comunei sale. Membru în consiliul comunal, casier comunal: este îndrumătorul și inițiatorul tuturor lucrurilor frumoase cari au făcut să aducă comuna la starea înfloritoare de azi!

Cela care a propovăduit cuvântul cooperăției printre sătenii lui nu putea fi altul decât V. G. Pop.

Conștiu de însemnătatea ce o are cooperăția în progresul economic național el este acela care pune bazele unei Bănci Populare în Tiha Bârgăului ca nu peste mult să facă loc unei Cooperative de Consum, mică și puțintică cum e dar este! În ciuda și detrimentul streimului parazitărilor: jidani!

După ce și-a văzut realizate o bună parte din planurile sale, unul îi mai lipsea: cel mai sublim; înfiriparea pe baze cât mai solide a Ligii Apărării Naționale Creștine.

Pentru prima dată când dnul A. C. Cuza destinde în turneu pe pământul Ardealului desrobit, prima com. care are cinstea de a-l primi așa cum se cuvenea unui Apostol a fost com. Tiha Bârgăului în frunte cu V. G. Pop.

Odată arborat drapelul tricolor cu svastica pe plaiurile Bârgăului, nu mai rămâne nimeni la îndoială și un mănunchiu puternic de țărani în frunte cu V. G. Pop pun bazele unei secțiuni puternice și sănătoasă a L. A. N. C. Și în

spiritul devizei Hristos, Rege, Națiune și România a Românilor acest mănunchiu de oameni de energie au lucrat și lucră pentru înaintarea acestui neam care azi este în pericol.

Dar nu are norocul să stea mult printre noi. D-zeu îl cheamă în ceruri în cei mai frumoși ani ai vieții.

INFORMAȚIUNI

UN TABLOU MULT GRĂITOR. Ne-a sosit la redacție un tablou de mărimea 52x46 de la un tânăr al cărui nume îl trecem sub tăcere. Nici o firmă românească din Cluj, unde am întreat, nu voește să pună în fereastră acest tablou — de teama Jidanilor.

Costul unui tablou este 100 Lei, trimiși pe adresa noastră. Noi vom dispune trimeterea tabloului pe adresa celui ce l-a plătit.

Ce cuprinde tabloul?

De jur împrejur e înconjurat de svastici —. În mijloc sus este Mântuitorul răstignit. Deoparte și de alta se văd Traian și Decebal, părinții neamului nostru. M. S. Regele, Inalta Regentă. Răsboiul pentru întregire, înconjurat de cei mai luminați bărbați care au luptat și luptă pentru ca România să fie a Românilor, precum și niște poezii mișcătoare. Acest tablou ar trebui să înpodebească casa fiecărui Român.

BANCA ȚĂRII S. A. (FOST BANCA APĂRAREA NAȚIONALĂ) BUCUREȘTI. Se aduce la cunoștința generală că prin deciziunea Adunării Generale Extraordinare din 28 Martie a. c., ratificată de Trib. Ilfov S. I. Com., publicată în Monitorul Oficial Nr. 75 din 6 Aprilie 1929, Actul Constitutiv și Statutele băncii au fost modificate în sensul că cuvintele: „Banca Apărarea Națională”, cuprinse în ele, s'au înlocuit prin cuvintele; „Banca Țării”. Sediul băncii a fost mutat din str.

Rămășițele defunctului sunt depuse spre vecinică odihnă în cimitirul comunei, în ziua de 30 Iulie crt. fiind deplâns de soția cu patru copilași, de frunțașii satului cu cari a muncit un deceniu și de toți cei ce l-au cunoscut și stimat.

A ținut un înduioșător panegiric părintele-protopop Ion Bal. În numele poporenilor a vorbit dnul dr. N. Virag iară în numele tinerimei studioase — pe care a iubit-o atât de mult — a vorbit și a depus o jerbă frumoasă de flori subsemnatul proslăvindu-i memoria luptătorului antisemit V. G. Pop.

Bârgăul a pierdut după protopopul Elizău Dan pe al doilea ligist mare iară Națiunea, pentru care și-a sacrificat întreagă viața — un bun ostaș!

Să-i fie țărâna ușoară și memoria bine cuvântată.

*Nicolae Ion Janca
Josonii Bârgăului*

Regală Nr. 18, în București Calea Călărașilor Nr. 114. (Hala Traian).

Acționarii Băncii sunt înștiințați că acțiunile definitive vor fi eliberate la ghișeul băncii, pe baza Certificatelor Provizorii, începând din luna Iunie 1929, când sunt rugați să se prezinte pentru a le ridica.

Correspondența: Banca Țării, București, Calea Călărașilor Nr. 114.

**De vânzare un vagon
de**

porumb

**A se adresa la dl Aron
MARINA — Ciuguzul,
jud. Alba.**

Revista

**„Intrățirea
Românească”**

**nu se poate să lipsească din casa nici
unui bun Român și
Creștin**